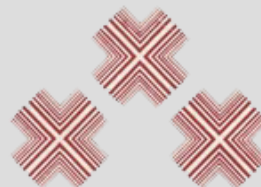

GAISMAS TAKA

*Rēzeknes - Aglonas diecēzes un Rēzeknes
Latgaliešu kultūras biedrības laikraksts*

Nr. 4 (83), 2014. Parastais liturģiskais laiks

Pāvests Francisks:

„Svētais Gars mūs mudina uz novitāti, harmoniju un misiju.”

Dārgie brāļi un māsas!

Šajā dienā mēs pārdomājam un iedzīvinām liturģijā Svētā Gara, ko sūtīja augšāmcēlušais Kristus, izliešanos pār Viņa Baznīcu; žēlastības darbību, kas piepildīja augšistabu Jeruzalemē un vēlāk izplatījās pa visu pasauli.

Bet kas norisinājās tajā, tik tālā no mums un tajā paša laikā tik tuvā dienā, kas aizsniedz mūsu siržu dziļumus? Lūkass sniedz atbildi uz šo jautājumu Apustuļu darbu grāmatā. (2, 1 – 11) Evaņģēlists aizved mūs uz Jeruzalemi, uz augšistabu, kur bija sapulcējušies apustuļi. Pirmais elements, kas piesaista mūsu uzmanību, ir skaņa, kas pēkšņi nāca no debesīm „kā viegla vēja pūsma” un piepildīja namu; tad „uguns mēles”, kas sadalījās un nolaidās pār katru no apustuļiem. Skaņa un uguns mēles: šīs ir skaidras, koncentrētas zīmes, kas skar apustuļus ne tikai ārēji, bet arī iekšēji – prāta un sirds dziļumus. Rezultātā „viņi visi tika Svētā Gara piepildīti”, kura neiedomājamā spēka atklāšana radīja apbrīnojamas sekas: viņi visi „sāka runāt dažādās valodās, kā Gars viņiem to deva”. Mūsu skatienam atklājas pilnīgi negaidīta aina: sapulcējas milzīgs pūlis, kas ir apmulsis, jo katrs no viņiem dzird apustuļus runājam savā valodā. Viņi visi pieredz kaut ko jaunu, kaut ko, kas nekad iepriekš nav noticis. Un par ko apustuļi runā? „Par Dieva varenajiem darbiem”.

Šī Apustuļu darbu grāmatas fragmenta gaismā es vēlētos pārdomāt trīs vārdus, kas ir saistīti ar Svētā Gara darbību: novitāte, harmonija un misija.

Turpinājums 2. lpp. ➤

Galvenās svētku dienas parastajā liturģiskajā laikā:

- 7. jūnijs** – Svētā Gara nosūtīšana
- 15. jūnijs** – Vissvētā Trīsvienība
- 19. jūnijs** – Kristus Vissvētā Miesa un Asinis
- 24. jūnijs** – sv. Jāņa Kristītāja dzimšana
- 27. jūnijs** – Vissvētā Jēzus Sirds
- 29. jūnijs** – sv. apustuļi Pēteris un Pāvils
- 14. augusts** – sv. bīskaps Meinards, Latvijas aizbildnis

→ Sākums 1. lpp.

1. *Novitāte* mūsos vienmēr rada nelielas bailes, jo mēs jūtamies daudz drošāk, kad visu kontrolējam, ja mēs esam tie, kas būvējam, plānojam savas dzīves saskaņā ar pašu vēlmēm. Bet šis ir gadījums, kad mēs sastopamies ar Dievu. Mēs bieži viņam sekojam, viņu pieņemam, bet tikai līdz noteiktam brīdim. Ir grūti veltīt sevi Viņam pilnīgā pašāvēībā, ļaujot Svētajam Garam būt dzīves noteicējam katrā mūsu lēmumā. Mēs baidāmies, ka Dievs varētu mūs spiest iet pa jauniem ceļiem un atstāt aiz sevis visus šauros, noslēgtos un savtīgos apvāršņus, lai mēs varētu kļūt atvērti Viņam. Pajautāsim sev: „Vai mēs esam atvērti „Dieva pārsteigumiem”? Vai arī mēs esam noslēgti un baidāmies no Svētā Gara novitātes? Vai mums ir drosme doties pa jaunajiem ceļiem, ko Dieva novitāte noliek mums priekšā, vai arī mēs tiem pretojamies?”

2. Var likties, ka Svētais Gars rada Baznīcā nesaskaņu, jo tas atnes harizmu un dāvanu dažādību; bet caur Viņa darbību tas viss ir izcils bagātību avots, jo Svētais Gars ir vienotības Gars, kas nenozīmē vienveidību, bet kurš visu ved atpakaļ uz *harmoniju*. Vienīgi Svētais Gars spēj radīt sašķeltību un dažādību un tajā pašā laikā veidot vienotību. Pajautāsim sev: „Vai esam atvērti Svētā Gara harmonijai? Vai es, dzīvodams Baznīcā un ar Baznīcu, ļāju Viņam sevi vadīt?”

3. Senie teologi mēdza sacīt, ka dvēsele ir kā burulaiva, un Svētais Gars ir vējš, kas pūš tajās burās un virza to uz priekšu, un šis vēja pūsmas ir Gara dāvanas. Bez Viņa žēlastības mēs nevīrāties uz priekšu. Svētais Gars mūs ievēdz dzīvā Dieva noslēpumā un pasargā mūs no draudiem, ko rada sevī noslēgta Baznīca. Viņš mudina mūs atvērt durvis, doties sludināt un liecināt par Evaņģēlija labo vēsti, dalīties ticības priekā. Svētais Gars ir *misijas* dzinējspēks. Svētais Gars ir augšāmcelušā Kristus visvērtīgākā dāvana saviem apustuļiem, un Viņš vēlas, lai šī dāvana sasniegtu ikvienu. Svētais Gars liek mums raudzīties uz priekšu un aicina ar savu dzīvi liecināt par Jēzu Kristu. Pajautāsim sev: „Vai mēs sliecamies palikt noslēgti sevī vai savā kopienā, vai arī mēs ļaujam Svētajam Garam mūs atvērt misijai?”

Šīs dienas liturģija ir diža lūgšana, kurā Baznīca vienotībā ar Jēzu ceļ skatu uz Tēvu, lūdzot, lai Viņš atjauno Svētā Gara izliešanos. Arī šodien tāpat kā tās pirmsākumos Baznīca kopā ar Mariju sauc: „Nāc, Svētais Gars, piepildi savu ticīgo sirdis un savas mīlestību liesmu viņos iededz!” Āmen.

Tulkojis A. Ciganskis

Atbilstoši novērtēt savus talantus

Reiz kāds draugs jautāja telegrāfa izgudrotājam Samuelam Morzem:

„Profesor, vai, kādreiz eksperimentējot, Jums ir bijis tāds brīdis, kad vairs nezināt, ko darīt tālāk?”

„Protams, ne reizi vien,” atbildēja Morze.

„Un ko Jūs tādos brīžos darījāt?”

„No sirds atzišos, ko vēl nevienam neesmu stāstījis,” teica izgudrotājs. „Brīžos, kad vairs nezināju, kas jādara, nometos ceļos un lūdzu no Dieva gaismu un gudrību.”

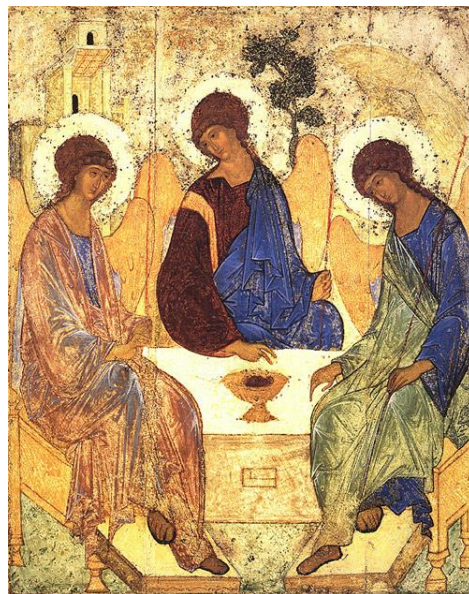
„Un tā gaisma un gudrība atnāca,” pajautāja draugs.

„Jā,” atbildēja Morze, „un vēlos piebilst, ka laikā, kad Amerikā un Eiropā mani sāka slavēt par manā vārdā nosaukto izgudrojumu, nekad nedomāju, ka esmu to pelnījis. Sekmīgi izmantoju elektrības īpašības ne tāpēc, ka būtu pārāks par citiem cilvēkiem savu zināšanu dēļ, bet vienīgi tāpēc, lai ar tām kalpotu Dievam, vēloties tās dāvāt cilvēcei, jo šīs lietas bija kādam jāatklāj. Un Viņš izvēlējās mani.

Sv. Ignācija no Lojolas garīgie vingrinājumi

Gods lai ir Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam...**Vissvētā Trīsvienība**

Tas, ka vienā Dievā ir trīs Personas, ir pārdabiska patiesība, kas sniedzas tālu pāri mūsu saprašanas robežām, un to mēs pieņemam ticībā. Cilvēks var zināt pavisam droši, ka Dievs eksistē. Piemēram, agrīnie filozofi kā Platons un Aristotelis uzskatāmi pierādīja Dieva eksistenci ar parasta prāta palīdzību. Ar rūpīgiem pētījumiem un filozofiju viņi pierādīja, ka Dievam jābūt. Viņiem nebija Atklāsmes. Šo dabisko patiesību par to, ka Dieva esību var uzzināt ar parasto prātu (bez dievišķās Atklāsmes), māca Baznīcas Maģistērijs.

Tāču noslēpums un patiesība par Vissvēto Trīsvienību ir kaut kas gluži atšķirīgs. Tas ir kaut kas daudz augstāks. Tā ir daudz neaptveramāka patiesība. Tā ir pārdabiska patiesība, kaut kas, kas pārsniedz cilvēku dabisko saprašanu un intelektu. Vien pats saviem spēkiem cilvēks nekad nevarētu to atklāt. Platons un Aristotelis nekad nevarētu atklāt šo patiesību. Tāpēc bija nepieciešams, ka Dievs to atklātu. Vissvētā Trīsvienība mums ir noslēpums. Mēs varam izprast šo noslēpumu tikai pavisam mazā mērā. Ar „Trīsvienību” Baznīca domā, ka Dievā ir trīs dievišķas un atšķirīgas Personas, kurām ir viena un tā pati daba un būtība. Kā iespējams, ka vienā Dievā ir trīs Personas? Kā Dievam var būt viena daba un trīs personas? Kā trīs atšķirīgas personas var būt ar to pašu būtību un dabu?

Tie ir ļoti sarežģīti jautājumi. Baznīcas dižākie teologi ir pūlējušies šo noslēpumu izskaidrot. Šo patiesību mums ir grūti pat iztēloties. Tāpēc patiešām bija nepieciešams, lai Dievs to mums atklātu. Un Viņš mums to atklāja. Jēzus Kristus pavēlēja saviem apustuļiem kristīt *Tēva, Dēla un Svētā Gara* vārdā. Viņš arī tiem teica: „Es un Tēvs esam viens.” Mēs uzņemam šo svēto dogmu par Vissvēto Trīsvienību ticībā tāpēc, ka Jēzus Kristus to mums ir atklājis. Tā Dievs ir Personu Trīsvienība, kurām ir viena un tā pati daba un būtība. Mums ir jāapcer šis svētais noslēpums, kas paliek mūsu cilvēciskajam prātam neizprotams.

Svētais Akvīnas Toms māca, ka mēs varam tuvoties daudzām Dieva īpašībām, aplūkojot Viņa radīto. Dzīve, ko trīs Personas dzīvo un līdzdala, atspoguļojas zināmā līdzībā dzīvē mīlošā ģimenē. Tā varētu līdzināties savstarpējas žēlsirdības caurvītai dzīvei reliģiskā kopienā. Trīsvienības dzīve ir visu labo attiecību modelis un piemērs.

Tāpēc lūgsim Svēto Garu, lai Viņš palīdz mums labāk izprast Vissvēto Trīsvienību. Jo vairāk mēs Viņu pazīstam, jo vairāk mēs Viņu mīlam. Lūgsim arī Dieva Māti, lai Viņa mums palīdz labāk apzināties, ka Vissvētā Trīsvienība mājo dvēselēs, kas atrodas žēlastības stāvoklī. Lūgsim Viņu mums palīdzēt godāt un mīlēt šo mūsu dvēseļu Dievišķo Viesi. Jo, ja mēs šo Dievišķo Viesi mīlam, būdami uz zemes, tad kādreiz Viņš svētīs mūs ar savu prieku mūžībā.

Sagatavojusi V. Laizāne

Dzīve izmainās, ja cilvēks atļauj Dieva Vārdam to pārveidot

*Sākums iepriekšējā
„Gaismas Taka” numurā*

Euharistija – atklāta no jauna

Pirms upurdāvanu pieņemšanas Dieva Māte teica: „Lūdzies tā: „Kungs, es upurēju Tev pati sevi tādu, kāda es esmu, visu, kas man pieder, un visu, ko es protu un spēju darīt. Visu salieku Tavās rokās. Visvarenais Dievs, Tava Dēla nopelnu dēļ, pārveido mani! Lūdzu Tevi arī par savu ģimeni, par labdariem, par visiem cilvēkiem, kuri cīnās pret mums, par visiem tiem, kuriem ir nepieciešamas manas lūgšanas.””

Pēkšņi no visiem soliem sāka pacelties augšup kaut kādi silueti, kurus es iepriekš nepamanīju. Tas izskatījās tā, it kā no katra cilvēka, kas atradās dievnamā pieceltos cits cilvēks. Drīz dievnamā piepildījās ar jauniem, skaistiem cilvēkiem. Viņi bija ietērpti mirdzošās, baltās drēbēs. Dieva Māte teica: „Skaties, tie ir to cilvēku, kuri atrodas dievnamā, sargeņģeļi. Tieši šobrīd tavš sargeņģelis aiznes tavas dāvanas un lūgumus pie Kunga troņa. (..) Šajā brīdī upurē sevi, uzdāvēini savus apvainojumus, sāpes, cerības, skumjas, priekus un lūgumus. Atceries, ka svētā Mise ietver sevī bezgalīgas bagātības. Tāpēc esi devīga upurēšanā un lūgumos. (..) Lūdz daudz ne tikai sev, bet arī visiem citiem cilvēkiem. Atceries, ka Kungam vispatīkamākais upuris ir, kad tu pati sevi upurē kā dedzināmo upuri tā, lai Jēzus savu nopelnu dēļ spētu tevi pārveidot. Ko tu patiesībā vari upurēt Debesu Tēvam? Savu niecību un grēku. Tēvam patīk upuri, kas ir savienoti ar Jēzus nopelniem. (..)”

Pienāca konsekrācijas brīdis – brīnumu brīnums. Aiz arhibīskapa muguras parādījās ļaužu pūlis. Viņu sejas staroja un bija prieka pilnas. Viņi bija noslīguši uz ceļiem. Dieva Māte teica: „Visi šie cilvēki ir svētie. Starp viņiem ir arī tavu radnieku dvēseles, kurām jau ir dota laime redzēt Dievu.” Pēc tam es ieraudzīju Dieva Māti labajā pusē blakus arhibīskapam, noslīgušu uz ceļiem vienu soli tālāk aiz viņa. Dieva Māte, salikusi rokas lūgšanā, uzmanīgi un ar cieņu uzlūkoja arhibīskapu. Vēršoties pie manis no turienes, Viņa uzrunāja mani caur manu sirdi: „Tu brīnies, ka redzi Mani arhibīskapam aiz muguras? Tieši tā tam ir jābūt... Neskatoties uz visu to mīlestību, ar kādu Mans Dēls ir apveltījis Mani, Viņš nekad Man nav piešķīris tādu cieņu, ar kādu Viņš ir apveltījis priesterus – altāra kalpus, lai tie katru dienu svinētu Euharistijas brīnumu. Šī iemesla dēļ es izjūtu dziļu cieņu pret priesteriem un pret šo brīnumu, ko Dievs paveic caur viņu kalpošanu. Tieši šis ir iemesls, kas liek man stāvēt uz ceļiem aiz viņiem.”

Altāra priekšā uzradās cilvēku ēnas pelēkās drānās ar augšup paceltām rokām. Marija teica: „Šis ir svēto dvēseles, kuras atrodas šķīstītavā un gaida mūsu lūgšanas, lai varētu notikt viņu attīrīšanās. Nepārstāj lūgties un aizstāvēt viņas. Viņas lūdzas par mums, bet nespēj lūgties par sevi. (..)” Marija piebilda: „Tagad tu redzi, ka es atrodos šeit visu laiku. Ticīgie dodas svētceļojumos, cenšoties nokļūt vietās, kur es esmu parādījusies cilvēkiem. Tas ir labi to žēlastību dēļ, kuras viņi tur iegūst, bet nevienā manā parādīšanās vietā es neesmu tik lielā mērā klātesoša, kā svētās Mises laikā. Tu mani vienmēr vari atrast Dieva troņa pakājē, kur notiek Euharistijas upuris. Tabernakula priekšā es atrodos kopā ar eņģeļiem, jo es esmu vienmēr kopā ar Jēzu.”

Tulkojis pr. V. Petrovskis

Turpinājums nākošajā „Gaismas Taka” numurā

Baznīca pasaulē

Centrālāfrikas Republika – cietums zem klajas debess

„Centrālāfrikas Republika ir kļuvusi par ieslodzījuma vietu zem klajas debess, kur ir ierobežota gan pārvietošanās, gan arī vārda brīvība”, tā ziņu aģentūrai Fides nosūtītajā paziņojumā raksta Centrālāfrikas Bīskapu konferences dalībnieki. Bīskapi norāda, ka vardarbība skar arī Baznīcu, nosoda jebkādu agresiju un lūdz starptautiskās sabiedrības palīdzību kārtības ieviešanā valstī. Lai atjaunotu mieru, viņi pieprasa atbrūnot visus nelegālos grupējumus un ar starptautisko spēku palīdzību atjaunot vietējos bruņotos spēkus. Krīze Centrālāfrikas Republikā sākās 2012. gada decembrī. Kopš tā laika vairāk nekā 800 000 cilvēku ir palikuši bez pajumtes. Gandrīz 250 000 no viņiem ir devušies bēgļu gaitās uz kaimiņvalstīm. „Lai atrisinātu krīzi, mums vajadzīga starptautiskā solidaritāte. Tomēr tā mūs neatbrīvos no mūsu pašu pilsoniskās atbildības”, raksta bīskapi, vēršoties pie savas zemes prezidenta, pagaidu valdības un Apvienotajām Nācijām.

Fides

Lielbritānijā pieaug garīgo paaicinājumu skaits

Garīgajam aicinājumam Anglijā un Velsā šodien atsaucas lielākoties gados jauni cilvēki, pārsvarā vēl pirms 25 gadiem. Priesteris Kristofers Džemisons, kurš atbild par garīgo paaicinājumu sektoru Bīskapu konferencē, stāsta, ka ir izstrādātas īpašas paaicinājumu veicināšanas programmas „Kompass”, kas darbojas Vorsas abatijā Anglijas dienvidos, kā arī „Quo vadis” un „Samuele groups”, kas ir veltītas jauniešiem. Šo programmu ietvaros var veselu gadu dzīvot kādā reliģiskā kopienā, vai arī satikt citus cilvēkus, kuriem ir interese par priesterību vai konsekrēto dzīvi, un kopā ar viņiem nobriedināt savu paaicinājumu.

Par svētīgu tiks pasludināts pāvests Pāvils VI

9. maija pēcpusdienā pāvests Francisks tikās ar Kanonizācijas lietu kongregācijas prefektu kardinālu Andželo Amato un apstiprināja piecus dekrētus, ar kuriem tiek atzīts ar vairāku Dieva kalpu starpniecību veikto brīnumu autentiskums un praktizēto tikumu varonība. Divi dekrēti attiecas uz brīnumu autentiskumu. Viens no tiem ir veikts ar pāvesta Pāvila VI starpniecību. Džovanni Battista Montini piedzima 1897. gada 26. septembrī Končezio, Itālijā, un nomira 1978. gada 6. augustā pāvestu vasaras rezidencē Kastelgandolfo, kas atrodas Romas tuvumā, pie gleznainā Albano ezera.

Tiekoties ar kardinālu, pāvests Francisks deva Kanonizācijas lietu kongregācijai atļauju paziņot, ka pāvesta Pāvila VI beatifikācijas svinības notiks Vatikānā šī gada 19. oktobrī.

lv.radiovaticana.va

Euharistija ir ceļš uz mūžīgo dzīvi

Kristus Vissvētā Miesa un Asinis

Šīs dienas svinības izgaismo Dieva Dēla klātbūtni Euharistijā, kas ir Viņa Miesa un Asinis. Katrs no šīs dienas Svēto Rakstu lasījumiem izgaismo dažus šo svinību aspektus.

Lasījumā no Atkārtotā likuma grāmatas tiek runāts par Mozus padomu un brīdinājumiem viņa tautai neaizmirst Dieva darbus, ko viņš ir tiem darījis, kamēr viņi ceļoja caur tuksnesi pēc atbrīvošanās no Ēģiptes verdzības. Viņš atsauc atmiņā to, kā Dievs tuksnesī baroja Izraēļa tautu ar mannu, brīnumaino ēdienu, ko kristieši vēlāk uzlūkos kā Euharistijas pirmtēlu. Manna māca Izraēļa tautai, ka Dieva Vārds ir dzīvības avots, uz kuru viņiem ir jāpaļaujas. Tāpat kā viņi paļāvās uz dzīvības mannu tuksnesī, tā

turpmāk viņiem ir jāpaļaujas uz Dieva Vārdu.

Lasījums no svētā apustuļa Pāvila pirmās vēstules korintiešiem ir spēcīga liecība par kristīgās kopienas euharistisko ticību. Apustulis saka, ka Euharistija veido Baznīcu, kuras Galva ir Jēzus Kristus. Dalība Kristus Miesā un Asinīs ir Baznīcas dzīvības un vienības avots. Ēdot maizi un dzerot no biķera, kristieši tiek vienoti ar Kristu intīmā draudzībā, jo Euharistija ir Viņa Miesa un Asinis. No tā euharistiskā draudzība ar Kristu veido visu kristiešu patiesu vienību vienā miesā. Euharistija spēcina šīs miesas locekļus un ir to vienības zīme.

Evaņģēlija lasījumā apustulis Jānis runā par „dzīvības maizi”. Viņš atklāj, ka Jēzus ir „dzīvības maize” un sniedz drošu mūžīgās dzīves apsolījumu. Tekstā tiek runāts gan par maizes simbolisko nozīmi, par paļāvību uz Jēzu ticībā, par Dieva, kurš kļūva cilvēks, Miesu un Asinīm.

Euharistija ir kristiešu ticības un dzīves centrs. Arī mēs tiekam saukti par euharistisko kopienu. Kā mēs patiesībā uzlūkojam Vissvēto Euharistiju Baznīcā? Kāda nozīme tai ir mūsu dzīvē?

Sagatavojusi Dz. Vogule

* * *

Pieņem, Kungs, visu manu brīvību,
visu manu atmiņu, manu prātu un manu gribu.
Visu, kas man ir vai pieder, man esi dāvājis Tu;
to visu es pilnību atdodu Tev atpakaļ
un pilnībā pakļaujos Tavas gribas vadībai.
Dāvā man vienīgi savu mīlestību un žēlastību,
un es būšu pietiekami bagāts un neko vairāk nevēlēšos. Āmen.

Neviens starp dzimušajiem nav lielāks par Jāni (sal. Lk 7, 28)**Svētā Jāņa Kristītāja dzimšana**

Evaņģēlija stāsts par Jāņa dzimšanu centrējas uz vārda došanas ceremoniju. Kāpēc Evaņģēlijā tai ir pievērsta tik liela uzmanība? Bibliskajos laikos personas vārdam bija amata vai biznesa veida funkcija, proti, vārds liecināja par personas nostāju un nodarbošanos. Kad Sīmanis bija gatavs kļūt par apustuļu līderi, viņš saņēma vārdu „Klints” (senebreju valodā „kefa”, latīņu „petra”, no kā arī izriet vārds Pēteris). Kad Zebedeja dēli Jēkabs un Jānis lūdza Jēzu sūtīt no debesīm zibeni, lai iznīcinātu samariešu ciemu, kas Jēzu neuzņēma, viņi saņēma vārdu „pērkona dēli”. Vārds atklāj personas būtisku iezīmi vai tās likteni.

Vārds Jānis nozīmē „Dievs ir žēlīgs”. Viņa dzimšana iezīmē jaunu laikmetu attiecībās starp Dievu un cilvēku, laikmetu, ko raksturo žēlastība nevis likums. Dievs pats deva Jānim šo vārdu – tas tika atklāts Zaharijam vīzijā. (Lk 1, 13) Tas, ka šis vārds tika dots bērnam vēl pirms dzimšanas, liecina, ka Dievam bija nodoms un plāns, kas paredzēts šim bērnam. Vārdi pravieša Isaja grāmatā attiecas uz Jāni: „Kungs mani ir aicinājis jau pirms manas dzimšanas, kamēr es vēl biju savas mātes miesās, devis man vārdu. Manas mātes miesās veidojis mani par kalpu Viņam.” (Is 49, 1. 5) Jāņa dzimšanā mēs redzam, ka eksistencionālais filozofs Žans Pols Sartrs kļūdījās, kad teica, ka cilvēks ienāk pasaulē bez iemesla un ka, izmantojot savu brīvību, cilvēks pats rada iemeslu savai dzīvei. Jāni mēs redzam, ka Dievam ir nodoms saviem bērniem vēl pirms viņu ienākšanas pasaulē.

Jānis pieņēma dzīvesveidu, kas veicinātu viņa dzīves aicinājumu. Lai saskatītu, uz ko Dievs aicina, mums savā dzīvē jāizveido sava veida tuksnesis, kur varam saklausīt Dievu. Mums jāpadara Samuela vārdi: „Runā, Kungs, Tavs kalps klausās” (1 Sam 3, 10) par mūsu ikdienišķo lūgšanu. Lai būtu uzticīgi Dieva aicinājumam, mums ir nepieciešama drosme un disciplīna atturēties no katras izvēles vai dzīvesveida, kas nepalīdz iet pa Dieva aicinājuma ceļu. Jānis ir dižens ne jau tāpēc, ka Dievs viņam dāvāja īpašu aicinājumu, bet gan tāpēc, ka viņš uzticīgi gāja pa ceļu, kas ved uz Dieva noteikto mērķi. Arī mūsu dzīves uzdevums ir padarīt reālu brīnumaino Dieva nodomu savā dzīvē.

Sagatavojusi V. Laizāne

Lasītājs jautā

„Gaismas Taka” redakcija pateicas par iesūtītajiem jautājumiem un aicina lasītājus arī turpmāk aktīvi iesaistīties laikraksta tapšanā. Jautājumus var sūtīt uz redakcijas e-pastu: eppuslatgaliensis@inbox.lv vai arī rakstot vēstuli uz adresi: Latgales iela 88, Rēzekne, LV-4601 (ar norādi Gaismas Takai).

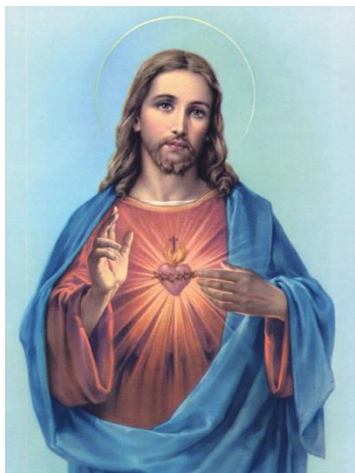
Vai Romas katoļu Baznīcā drīkst laulāties dažādu konfesiju pārstāvji?

Romas katoļu Baznīcā katolis drīkst laulāties arī ar citu konfesiju pārstāvjiem, tomēr ir jāņem vērā, ka ģimene ir ne tikai pirmā dzīves skola, bet arī pirmā ticības skola, un vecākiem ir pienākums būt šīs ticības skolotājiem un piemēram. Lai noslēgtu laulību, saderinātajiem ir jāapmeklē sagatavošanās kursi, kuros tiek pārrunātas galvenās ticības patiesības, ģimenes jēga un nozīme. Līdz ar to, iepazīstoties ar katoliskās Baznīcas mācību, citas konfesijas pārstāvim ir iespēja konvertēties katoliskajā ticībā, tomēr tā nav obligāta prasība.

„Gaismas Taka” redakcija

Jēzu, lēnprātīgs un pazemīgu sirdi, dari mūsu sirdis līdzīgas Tavai sirdij

Jēzus Vissvētā Sirds

Laiku sākumā, pirms radīšanas, eksistēja vienīgi Dievs. Dieva mīlestība bija vienīgā mīlestība, kas pastāvēja. Dieva mīlestība ir vienīgā mīlestība, kas pastāv arī tagad. Un Dieva mīlestība ir vienīgā mīlestība, kas pastāvēs mūžam. Mēs neesam radītāji, mēs esam vienīgi Dieva mīlestības saņēmēji un tālākdevēji un varam nodot tālāk vienīgi tik daudz, cik saņemam. Lai atklātu mums savu mīlestību, Dievs sūtīja savu vienīgo Dēlu. „Vārds kļuva miesa un dzīvoja starp mums”. (Jņ 1, 14) Jēzus ir Dieva mīlestības lielākā izpausme.

Jēzus ir Dieva Dēls. Viņš ir arī Cilvēks, Marijas Dēls. Viņš runāja ar dievišķu autoritāti, bet cilvēciskā valodā. Viņš runāja sava laika vienkāršo cilvēku valodā par lietām, kas bija vissaprotamākas: par debesu putniem, lauka lilijām, par sējēju un sēklu, vīnu un vīnogulājiem. Kad Viņš vēlējās pateikt saviem apustuļiem, cik tie svarīgi, Viņš teica, ka viņi ir „pasaules gaisma” un „zemes sāls”. Un, kad Viņš vēlējās stāstīt par Dieva mīlestību uz mums, Viņš runāja par sirdi – cilvēciskās mīlestības simbolu. Viņš teica, ka mums jāmacās no Viņa, kurš ir lēnprātīgs un pazemīgu sirdi, un tā mēs radīsim mieru savām dvēselēm.

Jēzus laikabiedri pazina šo lēnprātīgo un pazemīgo Sirdi un zināja, ka tā pukst beznosacījuma mīlestībā uz viņiem. Vienkārši zvejnieki pameta savas laivas un tīklus un sekoja Viņam. Mācīti vīri sēdēja pie Viņa kājām, lai klausītos Viņa gudrībā. Muitnieks pameta savu naudas maiņas galdu un kļuva par Viņa mācekli. Pūlis sekoja Viņam vairākas dienas tik aizrautīgi, ka pat aizmīrsa parūpēties par pārtiku. Un viņi visi ir iemantojuši mieru un atpūtu savām dvēselēm.

Nekad līdz šim Jēzus Vissvētās Sirds beznosacījuma mīlestība nav bijusi tik atklāta, kā tas ir mūsdienās. Mēs dzīvojam uz informāciju centrētā interneta sabiedrībā. Pastāv zināšanu kāre. Šī „infomānija” ir radījusi neticamu informācijas apjomu, kas var tikt saglabāts mazā silikona čipā un nosaukts pēc vēlēšanās. Informācijas milzīgais apjoms ir padarījis šo laikmetu par izpratnes, logo un simbolu laikmetu.

Jēzus Vissvētā Sirds ir Dieva uzticīgās mīlestības simbols. Tā mums atgādina, ka Dievs mūs mīl bez nosacījumiem ar mīlestību, ko mēs nevaram nopelnīt vai būt tās cienīgi. Viņš mūs mīl mūsu pašu dēļ, nevis par to, kādiem mums būtu jābūt vai kādi mēs varētu būt, bet tāds, kādi mēs esam: ar visām mūsu fiziskajām vājībām, psiholoģiskajiem untumiem un garīgajām neuzticībām.

Sagatavojis A. Ciganskis

Un ar savu ticību viņi stiprināja savus brāļus līdz pat asins izliešanai**Svētie apustuļi Pēteris un Pāvils**

Mēs droši vien pazīstam seno izteicienu: „Visi ceļi ved uz Romu.” Pārnēstā nozīmē varam šo teikumu lietot arī šajā svētku dienā, kad uzlūkojam divus apustuļus, kuru dzīves ceļi bija dažādi, bet kuri satikās Romā, lai tur abi līdz pat asins izliešanai liecinātu par Kristu.

Tiešām, viņu dzīves bija ļoti atšķirīgas, bet viņi abi satikās ar Personu, kura pilnībā viņus izmainīja un virzīja pie sevis. Gan svētais Pēteris, gan svētais Pāvils satikās ar dzīvo Jēzu, un kopš tā brīža viņu dzīve vairs nebija tāda kā iepriekš.

Svētais Pēteris bija vienkāršs cilvēks bez augstākās izglītības, precēts, tāds, kas ikdienā smagi strādā, lai pelnītu iztiku sev un saviem tuviniekiem. Viņam bija savs raksturs, atvērta sirds. Varam teikt, ka viņš piedzīvoja divas atgriešanās. Pirmo reizi, kad Jēzus viņu aicināja sekot, un Pēteris nolēma atstāt visu un kļūt par Kunga mācekli. Otro reizi, kad Jēzus palēnām un pamazām mainīja viņa raksturu, uzskatus par Mesiju, dzīvesveidu un vērtībām. Daudz ko Pēteris ir iemācījies Jēzus skolā. Lūgties, kad Jēzus aicināja apustuļus, lai tie būtu ar Viņu (*Mk 3, 14*); piedot „septiņdesmit reiz septiņas reizes” (*Mt 18, 22*); ticēt, kad, aicinādams viņu iet pa ūdens virsmu, Kungs teica: „Mazticīgais, kādēļ tu šaubījies?” (*Mt 14, 31*); ciešanu nozīmi, kad Jēzus pārmeta Pēterim, ka viņš domā tikai kā cilvēks, un sacīja: „Atkāpies no manis, sātan, tu man esi par apgrēcību. Jo tu nedomā to, kas Dievam, bet kas cilvēkam patīk.” (*Mt 16, 23*) Tāpat Pēteris mācījās pazemību – Jēzus mazgāja kājas vispirms viņam (*Jh 13, 8*); Dieva žēlsirdību, kad Jēzus viņam piedeva grēkus un trīs reizes jautāja: „Vai tu mani mīli?” (sal. *Jh 21, 15 – 17*) Un pēc tam Pēteris kļuva par klinti, uz kuras Kristus pats ceļ savu Baznīcu, un ar savu ticību stiprināja brāļus līdz pat asins izliešanai pie krusta, līdzīgi kā Mācītājs.

Svētā Pāvila dzīves ceļš bija citādāks. Pāvils bija teoloģiski izglītots pie slavenā rabbi Gamaliēla, kurš tajā laikā tika uzskatīts par vienu no lielākajām jūdu autoritātēm. Pāvils bija dedzīgs un domāja, ka, vajājot pirmos Jēzus sekotājus, kalpo Dievam. Viņš nicināja sākotnējo Baznīcu līdz tam žēlastības brīdim, kad ceļā uz Damasku viņam parādījās pats augšāmceltais Jēzus, jautājot: „Kāpēc tu mani vajā?” Tad Pāvils tika sūtīts pie Damaskas Baznīcas pārstāvjiem, ar kuru starpniecību viņš saprata savu kļūdu un pazemīgi pieņēma Kristību, pilnībā atdodot sevi Jēzum. Jēzus dēļ viņš šķietami zaudēja visu, lai gūtu vēl vairāk. Lūk, Pāvila paša vārdi no Vēstules filipiešiem: „Bet, kas man bija ieguvums, to es Kristus dēļ esmu uzskatījis par zaudējumu. Bet arī tagad es visu to uzskatu par zaudējumu, salīdzinot ar mana Kunga Kristus Jēzus atziņas nesalīdzināmo pārākumu, kura dēļ es visu esmu zaudējis un uzskatu par mēsliem, lai tikai iegūtu Kristu un atrastos Viņā.” (*Flp 3, 7-9*) Pāvils visu savu dedzību, visu savu sirds mīlestību veltīja Jēzus Evaņģēlija sludināšanai un izplatīja Evaņģēliju visā Romas impērijā. Un vēl šodien mēs viņu uzskatām par izcilāko Tautu apustuļi. Līdz ar svēto Pēteri viņš Romā liecināja par Kungu Jēzu Kristu, mirstot mocekļa nāvē.

Abi šodienas svētie Pēteris un Pāvils māca, ka nekāda cena nav pārāk liela, lai maksātu Jēzus dēļ. Viņi abi atdeva Jēzum visu, lai no Viņa saņemtu daudz vairāk. Ir dažādi ceļi, kas ved pie Dieva. Katram no mums ir savs ceļš, savs raksturs, savs dzīves uzdevums, bet Kristus ir mūsu kopīgais mērķis. Dzīvot pēc Viņa piemēra un liecināt par Viņu ir mūsu kopīgais dzīves plāns. Lūgsim šodien svētā Pētera un Pāvila aizbildniecību, lai mēs spētu mīlēt Kristu tāpat kā viņi. Āmen.

Sagatavojusi V. Laizāne

Rēzeknē salido „Vōlyudzāni”

Jau 14. gadu aprīļa nogalē Latgales skolu audzēkņi pulcējas Rēzeknes 1. vidusskolā, lai parādītu savas zināšanas un mērotos spēkiem pavisam īpašā un ārkārtīgi vērtīgā jomā - latgaliešu valodas un Latgales kultūrvēstures zināšanā. Skatuves runas konkursu „Vōlyudzāni” un atklāto latgaliešu rakstu valodas un Latgales kultūrvēstures olimpiādi organizē Latgaliešu valodas, literatūras un kultūrvēstures skolotāju asociācija (LVLKŠA) un Rēzeknes Augstskolas Humanitāro un juridisko zinātņu fakultātes Baltu valodniecības katedra, un to mērķis ir mudināt bērnus iepazīt sava novada literatūru un folkloru, izkopt latgaliešu rakstu valodas prasmi, popularizēt skolu jaunatnes vidū latgaliešu kultūras mantojumu.

Kā pastāstīja konkursa iniciatore, LVLKŠA vadītāja, Nautrēnu vidusskolas latviešu valodas un literatūras skolotāja Veronika Dundure, šogad dalībnieku atlase esot bijusi sevišķi sīva, no daudziem gribētājiem izvēlēti kopskaitā 65 skatuves runas konkursa dalībnieki četrās vecuma grupās, savukārt olimpiādē pieteikušās piecas komandas – no Baltinavas, Nautrēnu, Kārsavas, Tilžas vidusskolas, Krāslavas Valsts ģimnāzijas un Rēzeknes Augstskolas.

Šogad konkursa norise bija veltīta svarīgiem notikumiem Latgales vēsturē – aprit 110 gadi kopš latgaliešu drukas aizlieguma atcelšanas, 150 gadu jubileja izcilajam Latgales sabiedriskajam darbiniekam, garīdzniekam un literātam Francim Trasunam, tāpēc gandrīz vai katrs skatuves runas konkursa dalībnieks savā priekšnesumā bija izvēlēties kādu no spēcīgajām Fr. Trasuna fabulām, daudzi skandēja arī M. Andžānes, A. Rancānes, O. Slišana dzeju. Kā jau visos konkursos, uzvarēja stiprākie – Latgales kultūrvēstures olimpiādē pirmo vietu ieguva Rēzeknes novada Nautrēnu vidusskolas komanda, aiz sevis otrajā vietā atstājot Baltinavas vidusskolas jauniešus. Skatuves runas konkursā vidusskolas grupā pārliecinoši uzvarēja Dravnieku pamatskolas 9. klases skolniece Evita Broka (A. Rancānes dzeja, J. Klīdzēja proza), 5. – 8. klašu grupā – Dricānu vidusskolas 5. klases skolnieks Jānis Vespers (Fr. Trasuna fabula, Koiru Kaivas dzejolis), 1. – 4. klašu grupā – Rēzeknes 5. vidusskolas skolnieks Oskars Zimarskis (Fr. Trasuns, L. Apšeniece). Savas tēvutēvu valodiņas zināšanā sacentās arī paši mazākie – pirmsskolas audzēkņi, un uzvarēja Mežvidu PII „Saulīte” audzēkne Anastasija Maģiča (Fr. Trasuna fabula, Koiru Kaivas dzejolis).

Jāuzsver, ka skatuves runas konkurss „Vōlyudzāni” un atklātā latgaliešu rakstu valodas un Latgales kultūrvēstures olimpiāde jau otro gadu ir ieguvuši valsts nozīmes atklātās mācību olimpiādes statusu. Pasākumu, kā parasti, atbalstīja Rēzeknes novada pašvaldība, Rēzeknes 1. vidusskola, Rēzeknes Latgaliešu kultūras biedrība, Latgales Kultūras centra izdevniecība, žurnāls „Katōļu Dzeive”, šogad jaukas dāvanas bērniem bija sagādājusi „Galda spēļu darbnīca” (Andris Mejers). Nākamgada, jubilejas konkursu, tā organizatori sola rīkot kādā netradicionālākā vietā un arī citā laikā, lai tas nesakristu ar Latgales Podnieku dienām un Lielo Talku.

Anna Rancāne

*Skatuves runas konkursa žūrijas locekle,
Rēzeknes Latgaliešu kultūras biedrības valdes priekšsēdētāja*

Vissvētākās Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svinību kārtība Aglonas bazilikā 2014. gadā

Svētdiena, 10. augusts

10:00 – sv. Mise

12:00 – sv. Mise

19:00 – sv. Mise

Pirmdiena, 11. augusts

SLIMNIEKIEM VELTĪTA DIENA

10:00 – sv. Mise

11:00 – Rožukronis

12:00 – sv. Mise, svētība slimniekiem

15:00 – Dieva Žēlsirdības kronītis

18:30 – Vesperes

19:00 – sv. Mise, litānija Vissvētākās Jaunavas Marijas godam

Otrdiena, 12. augusts

ĢIMENĒM VELTĪTA DIENA

7:00 – sv. Mise

9:00 – sv. Mise

11:00 – Rožukronis

12:00 – sv. Mise, laulībā doto solījumu atjaunošana

15:00 – Dieva Žēlsirdības kronītis

18:30 – Vesperes

19:00 – sv. Mise saderinātajiem, litānija Vissvētākās Jaunavas Marijas godam

24:00 – sv. Mise, nomoda nakts bazilikā

Trešdiena, 13. augusts

7:00 – sv. Mise

9:00 – sv. Mise

10:00 – Rožukronis

12:00 – sv. Mise

15:00 – Dieva Žēlsirdības kronītis

SVĒTĀ MEINARDA SVINĪBAS

18:30 – Vesperes

19:00 – sv. Mise, litānija Vissvētākās Jaunavas Marijas godam

20:00 – Procesija ar Fatimas Dievmātes statuju ap baziliku

22:00 – Svētceļnieku pateicības vakars bazilikā

24:00 – sv. Mise, nomoda nakts bazilikā

Ceturtdiena, 14. augusts

- 7:00** – sv. Mise (bazilikā pie Dievmātes altāra)
9:00 – sv. Mise, garīgā adopcija (bazilikā pie centrālā altāra)
11:00 – Rožukronis (bazilikā pie centrālā altāra)
12:00 – sv. Mise jaunatnei un svētceļniekiem (pie pāvesta altāra)
15:00 – Dieva Žēlsirdības kronītis
17:00 – sv. Mise ārzemju svētceļniekiem (pie pāvesta altāra)

**VISSVĒTĀKĀS JAUNAVAS MARIJAS DEBESĪS UZŅEMŠANAS
OBLIGĀTĀS SVINĪBAS**

- 18:00** – Konkursa „Dziedu Dievmātei” laureātu dziedājumi (pie bazilikas)
18:30 – Vesperes
19:00 – sv. Mise (pie pāvesta altāra), Iestiprināšana,
litānija Vissvētākās Jaunavas Marijas godam,
euharistiskā procesija
22:00 – Tautas Krustaceļš (sagrālajā laukumā)
24:00 – sv. Mise (pie pāvesta altāra)
1:00 – 7:00 Vissvētākā Sakramenta adorācija bazilikā

Piektdiena, 15. augusts

- 7:00** – sv. Mise (bazilikā pie Dievmātes altāra, latgaliski)
9:00 – sv. Mise jaunatnei (pie pāvesta altāra), Iestiprināšana
10:00 – sv. Mise svešvalodā (apakšējā baznīcā)
11:00 – Rožukronis (pie pāvesta altāra)
12:00 – Svētku galvenā sv. Mise, litānija Vissvētākās Jaunavas Marijas godam,
euharistiskā procesija (pie pāvesta altāra)
19:00 – sv. Mise (bazilikā pie Dievmātes altāra)

* * *

V. E. Rēzeknes - Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis 2014. gada 12. maijā atbrīvojis priesteri Mihailu Sivicki no prāvesta pienākumu pildīšanas Andrupenes un Pušas draudzēs un nominējis par Daugavpils dekanāta dekānu un Daugavpils svētā Pētera ķēdēs un Arendoles draudžu prāvestu.

Nākošais „Gaismas Taka” numurs iznāks augustā

„Gaismas Taka”, reģ. nr. M 001011

Izdevējs: Romas katoļu Baznīcas Rēzeknes – Aglonas diecēze
un Rēzeknes Latgaliešu kultūras biedrība

Redakcijas adrese: Latgales iela 88, Rēzekne, LV-4601

E-pasts: eppuslatgaliensis@inbox.lv (ar norādi: Gaismas Takai)

Iespiests: SIA „Latgales druka”

Adrese: Baznīcas iela 28, Rēzekne, LV-4601

Par publikāciju saturu un atspoguļoto faktu
precizitāti atbild publikācijas autors.

Redakcijai ir tiesības labot manuskriptus.